

NEPOZABEN VEČER

Na petkov večer, 22.4.2016, smo se zbrali pridni bralci, ki smo opravili bralno značko. Večer mi je ostal v lepem spominu, saj je bil res čudovit. Najbolj mi je ostal v spominu obisk mladinske pisateljice Nejke Omahen, improvizacija s KUD-om Dolsko in sprehod z baklami.

Obisk slovenske pisateljice Nejke Omahen je mnoge zelo navdušil, saj je marsikdo že prebral katero od njenih knjig. Jaz sem do sedaj prebrala dve njeni knjigi in vem, da bom med poletnimi počitnicami prebrala še kakšno. Veliko nam je povedala o sebi. Najbolj mi je ostalo v spominu njeno pripovedovanje o tem, kako je pisala knjige že kot najstnica. Mislim, da je posebnost njenih knjig to, da zelo dobro razumejo najstnike. To sem razbrala tudi iz odlomkov, ki jih je prebrala. Medtem ko je ona brala, je bilo čisto drugače, kot pa če bi brali vsak zase. Ker je Nejka Omahen zelo zanimiva oseba, so tudi njene knjige zanimive. Zato jih priporočam vsem.

Po odhodu pisateljice je sledilo individualno branje in potem večerja. Po večerji smo se usedli v krog in se s pomočjo slik, ki jih je učiteljica razporedila po tleh, predstavili. Vsak je povedal, zakaj si je izbral določeno sliko in potem povedal še, s čim se ukvarja.

Ko smo končali, je prišlo nekaj predstavnikov KUD-a Dolsko. Najprej smo se ogreli, predvsem naše glasove in mimiko, potem pa smo že začeli igrati razne igre, kot so npr. ogledalo, pokvarjen telefon... Jaz sem se zelo zabavala in glede na obraze drugih menim, da so bili tudi oni navdušeni.

Po odhodu KUD-a Dolsko smo se odpravili na sprehod z baklami. Seveda v spremstvu gasilcev. S seboj smo vzeli še nekaj zbirk pesmi, ki smo jih brali med postanki. Eno sem prebrala tudi jaz. Ko pa smo bili že malo utrujeni smo se odpravili nazaj v šolo.

Po prihodu nazaj smo se odpravili v šolsko knjižnico, kjer je potekalo obdarovanje. Vsak je prinesel knjigo, ki jo je imel namen podariti in jo položil na mizo. Potem smo zaokrožili okoli miz in vsak si je izbral tisto, ki se mu je zdelo najbolj primerna zanj.

Po obdarovanju smo se odpravili na počitek. Imeli smo kratko sproščanje, neto pa smo lahko še brali, če smo želeli. Moja luč je ugasnila med zadnjimi, zato se mi naslednje jutro ni preveč ljubilo vstati, a kljub temu sem z ostalimi naredila pozdrav soncu. Takoj zatem pa smo se odpravili na zajtrk. Potem smo izdelali še plakat z našimi mislimi in občutki in se počasi odpravili domov. Plakat trenutno visi v avli šole.

Maša Peterka, 8.b